

Graven

En vetenskaplig genomgång

En vetenskaplig genomgång av gravlivet och det mellanliggande tillståndet (*al-Barzakh*)

Inledning: Människans eviga resa

Så snart Allah den Allsmäktige förordnar att en människa ska bli till som en droppe säd i sin moders livmoder och anden blåses in i henne, blir hon evig och odödlig. Människan är ett skapande varelser med en början, men utan ett slut — såvida inte Allah den Upphöjde bestämmer något annat. Från det ögonblick då anden blåses in i henne i moderns mage och änglarna skriver ner 'hennes handlingar, hennes försörjning, hennes livslängd och om hon är lycklig eller olycklig' (al-Bukhari och Muslim), bestämmer Allah den Upphöjde hennes bestånd och varaktighet.

Men Han, den Upphöjde, låter henne genomgå tre stadier:

Det första: Människan lever sitt jordiska liv på jordens yta under ett antal år, tills döden inträder. När döden drabbar henne och hennes själ lämnar kroppen, har det första stadiet av livet avslutats och det andra stadiet börjat — gravens och det mellanliggande tillståndets (*al-Barzakh*) stadium, med allt vad det innebär av gravens omslutning, de två änglarnas förhör, och antingen välsignelse eller plåga...

Det andra: Sedan blåses i hornet för uppståndelsens blåsning, och det tredje stadiet börjar. Då får människan kännedom om sin slutliga bestämmelse — antingen Paradiset eller Elden. Det är det sista stadiet, efter vilket varken döden eller undergången följer.

Abu Said al-Khudri (må Allah vara nöjd med honom) berättar att Allahs sändebud ﷺ sade:

"Döden förs fram i form av en fläckig bagge. En utropare ropar: O Paradisets folk! De sträcker på halsen och ser upp. Han frågar: Känner ni igen denne? De svarar: Ja, det är döden, och de har

alla sett den. Sedan ropar han: O Eldens folk! De sträcker på halsen och ser upp. Han frågar: Känner ni igen denne? De svarar: Ja, det är döden, och de har alla sett den. Sedan slaktas den, och det sägs: O Paradisets folk, evighet utan död! O Eldens folk, evighet utan död!”

(Källa: al-Bukhari och Muslim)

Om någon invänder och säger: Vem påstår att människan blir evig i samma ögonblick som anden blåses in i henne? Hennes kropp förgås och försvinner efter döden och inget återstår av henne — det är undergång och intet! Då svarar vi: Du har fel. Något av henne förblir som aldrig förgås och aldrig drabbas av intet. Har du inte hört Allahs sändebud ﷺ säga:

”Det finns ett ben i människan som jorden aldrig förtär. I det återuppbyggs hon på Uppståndelsens dag.” De frågade: Vilket ben är det, o Allahs sändebud? Han svarade: ”Svanskotans ben (ajb al-dhanab).”

(Källa: Muslim — och i en annan lydelse: ’Varje Adamsson förtärs av jordens stoft, utom svanskotsans ben. Av det skapades han, och i det återuppbyggs han.’)

Det andra stadiet: Graven och al-Barzakh

Vår genomgång handlar om det andra stadiet i människans resa — gravens och al-Barzakh's stadium. Den slutna lådan i vilken kroppen vilar tills Uppståndelsens dag. Ingen följer henne dit, ingenting utom hennes handlingar och dessa ensamma. Allahs sändebud ﷺ sade:

”Den döde följs av tre: Två återvänder och en stannar kvar med honom. Hans familj, hans egendom och hans handlingar följer honom. Familjen och egendomen återvänder, och hans handlingar stannar kvar.”

(Källa: Al-Bukhari och Muslim)

Gravens omslutning (*Daggat al-qabr*)

Så snart den döde läggs ner i sin grav omsluter den honom. Detta är det första han möter i al-Barzakh's liv, och ingen undkommer det. Aisha

berättar att profeten ﷺ sade:

”Graven omsluter. Om någon skulle undkomma detta, hade Saad ibn Muadh undkommit.”

(Källa: al-Nasai och Ibn Hibban, autentiserad av al-Albani)

Abu Ayyub (må Allah vara nöjd med honom) berättar att ett barn begravdes, varpå Allahs sändebud ﷺ sade:

”Hade någon undkommit gravens omslutning, hade detta barn undkommit den.”

(Källa: al-Tabarani i al-Kabir, autentiserad av al-Albani)

Och med detta uppfylls Allahs den Upphöjdes löfte:

”Av den skapade Vi er, och till den återför Vi er.”

(Källa: Koranen 20:55)

Gravens förhör

Sedan omslutningen: gravens förhör. Knappt har de som följde begravningen vänt om förrän någon sänds till den döde för att pröva honom. Anas ibn Malik (må Allah vara nöjd med honom) berättar att Allahs sändebud ﷺ sade:

”När en tjänare läggs i sin grav och de som följde begravningen lämnar honom — och han hör deras fotsteg — kommer två änglar till honom och får honom att sitta upp. De frågar: Vad sade du om denne man — om Muhammad ﷺ? Den troende svarar: Jag vittnar om att han är Allahs tjänare och Hans sändebud. Det sägs till honom: Se din plats i Elden — Allah har bytts ut den mot en plats i Paradiset, och han ser dem båda... Vad beträffar hycklaren och den otroende sägs det till honom:

Vad sade du om denne man? Han svarar: Jag vet inte, jag sade vad folk sade. Det sägs: Må du varken veta eller recitera! Och han slås med järnhamrar så att han skriker ett skrik som allt i hans omgivning hör, utom de två tunga slagen (människor och jinn).”

(Källa: Al-Bukhari och Muslim)

I den långa hadith av al-Baraa ibn Azib framgår att frågorna är tre: 'Vem är din Herre? Vad är din religion? Vem är din profet?' (Abu Dawud, autentiserad av al-Albani).

Den dödes sällskap i graven

Så snart förhörets resultat framträder genom den dödes svar, kommer hans sällskap som ska följa honom till Uppståndelsens dag. Den troende välsignas med att:

”...en man med vackert ansikte, vackra kläder och välluktande doft kommer till honom och säger: Gläd dig åt det som gläder dig — detta är din dag som du utlovades. Han frågar: Vem är du? Ditt ansikte är ett ansikte som för med sig gott. Han svarar: Jag är dina goda handlingar. Den döde säger: Herre, låt Timmen inträffa så att jag får återvända till min familj och min egendom.”

(Källa: Ahmad, autentiserad av al-Albani)

Vad beträffar syndaren och den otroende vanhedras han:

”...en man med fult ansikte, fula kläder och illaluktande doft kommer till honom och säger: Gläd dig åt det som bedrövar dig — detta är din dag som du utlovades. Han frågar: Vem är du? Ditt ansikte är ett ansikte som för med sig ont. Han svarar: Jag är dina onda handlingar. Den döde säger: Herre, låt inte Timmen inträffa.”

(Källa: Ahmad, autentiserad av al-Albani)

Gravens välsignelse eller plåga

Omedelbart efter detta börjar gravens välsignelse eller dess plåga — må Allah bevara oss. Aisha berättar:

”Två gamla judiska kvinnor från Medinas äldre kom till mig och sade: De i gravarna plågas i sina gravar. Jag trodde inte på dem och kunde inte förmå mig att tro dem. De gick, och Allahs sändebud ﷺ kom in till mig. Jag sade: O Allahs sändebud, två gamla judiska kvinnor kom och påstod att de i gravarna plågas i sina gravar. Han sade: De talade sanning. De plågas med en plåga som boskapen hör. Aisha sade: Jag såg honom aldrig mer be en bön utan att han sökte skydd från gravens plåga.”

(Källa: Al-Bukhari och Muslim, återgiven i Muslims lydelse)

Zayd ibn Thabit berättar:

”Medan profeten ﷺ befann sig i en trädgård tillhörande Banu al-Najjar, ridande på sin mulåsa med oss i hans sällskap, kastade den av sig och vi var nära att falla. Plötsligt syntes fyra, fem eller sex gravar. Han frågade: Vem känner till dessa gravars innehavare? En man svarade: Jag. Han frågade: När dog de? Mannen svarade: De dog under hednatiden. Han sade: Detta samfund prövas i sina gravar. Om det inte vore för att ni inte skulle begravas ber jag Allah att låta er höra gravens plåga som jag hör den. Sedan vände han sig till oss och sade: Sök skydd hos Allah från Eldens plåga. De sade: Vi söker skydd hos Allah från Eldens plåga. Han sade: Sök skydd hos Allah från gravens plåga. De sade: Vi söker skydd hos Allah från gravens plåga...”

(Källa: Muslim)

Detta gäller de olydiga och de otroende i sina gravar. De troende, de lydiga och de välgörande välsignas däremot i sina gravar. I den tidigare nämnda hadith av al-Baraa ibn Azib framgår att efter att den döde svarat på ängelns frågor: 'ropar en utropare från himlen: Min tjänare har talat sanning! Bred ut för honom från Paradiset, öppna en dörr för honom till Paradiset, och klä honom i Paradisets kläder. Och Paradisets vällukt och

friskhet når honom, och det öppnas för honom så långt ögat kan se.'

Graven — den mäktigaste påminnelsen

Denna slutna låda är predikningarnas mästare, lärdomen framför alla lärdomar, och en ständig varning för de seende ögonen. Av den grät profeterna och de rättfärdiga. Al-Baraa berättar:

”Vi var med Allahs sändebud ﷺ vid ett begravningsståg. Han satte sig vid gravens rand och grät tills jordens lera fuktades. Sedan sade han: Mina bröder, förbered er för ett sådant ögonblick.”

(Källa: Ibn Maja, bedömd som god av al-Albani)

Hani, Othmans frigiven slav, berättar: Othman (må Allah vara nöjd med honom) brukade, när han stod vid en grav, gråta tills hans skägg fuktades. Det sades till honom: Du minns Paradiset och Elden och gråter inte, men du gråter av detta?! Han sade: Allahs sändebud ﷺ sade:

”Graven är det första av det nästkommande livets stationer. Om man klarar sig från den är det som kommer efter lättare. Om man inte klarar sig från den är det som kommer efter svårare.”

(Källa: at-Tirmidhi och Ibn Maja, bedömd som god av al-Albani)

Ibn Maja tillfogar: 'Jag har aldrig sett en syn utan att graven är mer fasansfull än den.'

Avslutning

Med förhoppningen om räddning från gravens fasa och mörker, från dess omslutning och trånghet och svårighet, från dess plåga, och för att erhålla fasthet vid dess förhör... och för att upplysa skapelsen om vad som finns i den så att de aktar sig, och varna dem för det som medför plåga i den så

att de undviker det, och vägleda dem till det som gör den till en trädgård bland Paradisets trädgårdar så att de håller fast vid det...

...av alla dessa skäl och fler har vi sammanställt denna vetenskapliga genomgång — som ett bevis, en vägledning, en varning och en uppmaning till försiktighet. Vi ber Allah den Allsmäktige att låta den gagna dem som tagit initiativ till att skapa den och samarbetat för att ge den ut, och att låta den bli en förespråkare för dem inför deras Herre.

Översatt från arabiska — originaltitel: القبر – ملف علمي
Graven — en vetenskaplig genomgång